

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 298/2019
04.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 334/19 од 15.03.2019. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К 173/18 од 06.06.2018. године и Кв 573/18 од 19.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2019. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 334/19 од 15.03.2019. године, поднет против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К 173/18 од 06.06.2018. године и Кв 573/18 од 19.02.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Старој Пазови К 173/18 од 06.06.2018. године, делимично је усвојен захтев адвоката Божидара Паравиње те су му досуђени трошкови одбране по службеној дужности у износу од 43.310,00 динара док је за разлику до тражених 71.430,00 динара, захтев одбачен, а рачуноводству суда је наложено да у року од 60 дана од правноснажности решења и под претњом принудног извршења изврши исплату износа од 43.310,00 динара на означени жиро рачун адвоката Божидара Паравиње.

Решењем Основног суда у Старој Пазови Кв 573/18 од 19.02.2019. године, „одбачена је као неоснована“ жалба Основног јавног тужиоца у Старој Пазови Кт 111/18 од 11.06.2018. године изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 334/19 од 19.03.2019. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 261. став 1. и 2. и члана 261. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијана решења укине а предмет врати Основном суду у Старој Пазови на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке,

размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Заменик Републичког јавног тужиоца у свом захтеву навео је да је чланом 261. став 1. ЗКП-а регулисано да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. истог члана одређено је шта ти трошкови обухватају, те да одредба члана 261. став 4. ЗКП-а између осталог регулише и да се трошкови из става 2. односно нужни издаци постављеног браниоца у поступку због кривичних дела која се гоне по службеној дужности исплаћују из средстава органа поступка унапред, а наплаћују се касније од лица која су дужна да их накнаде по одредбама ЗКП-а, ради чега сматра да је у конкретној правној ствари орган поступка Основни суд у Старој Пазови био у обавези да трошкове одбране браниоца по службеној дужности исплати из својих средстава, па обзиром на наведену повреду закона предлаже укидање обе одлуке о трошковима.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости заменика Републичког јавног тужиоца да је Основни суд у Старој Пазови својим одлукама, решењима о трошковима повредио одредбу члана 261. став 4. ЗКП-а оцењени су од стране Врховног касационог суда као неосновани.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП-а прописано је између осталог да ће се у свакој пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе.

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП-а прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Одредбом члана 261. став 4. ЗКП-а прописано је између осталог да се нужни издаци постављеног браниоца, у поступку за кривична дела која се гоне по службеној дужности, исплаћују из средстава органа поступка унапред, а наплаћују се касније од лица која су дужна да их накнаде по одредбама ЗКП-а.

Правилно је првостепени суд поступајући на основу одредбе члана 262. став 1. и 2. те одредбе члана 264. став 1. ЗКП-а, пресудом Основног суда у Старој Пазови К број 173/18 од 30.03.2018. године, која је постала правноснажна истог дана, а којом је окривљени АА оглашен кривим и изречена му је условна осуда, одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, те је окривљени на основу члана 264. став 1 у вези члана 261. став 2. обавезан да на рачун ОЈТ у Старој Пазови уплати износ од 24.568,00 динара, а на рачун Основног суда у Старој Пазови износ од 5.000,00 динара, док ће о осталим трошковима суд одлучити посебним решењем применом члана 262. став 2 ЗКП-а.

Такође, правилно је првостепени суд у смислу члана 261. став 4. нужне издатке постављеног браниоца исплатио из средстава органа-суда пред којим су наведени трошкови настали, обзиром да је након што је бранилац по службеној дужности адвокат Божидар Паравиња поднео захтев за исплату трошкова, решењем Основног суда у Старој Пазови К број 173/2018 од 06.06.2018. године делимично је усвојио његов захтев па су му досуђени трошкови одбране по службеној дужности те је наложено рачуноводству тог суда да браниоца по

службеној дужности исплати, док је у другом делу захтев одбачен, а наведено решење је постало правноснажно доношењем одлуке Основног суда у Старој Пазови Кв број 573/18 од 19.02.2019. године којом је жалба ОЈТ Стара Пазова одбачена као неоснована.

У вези са тим Врховни касациони суд указује да је, без обзира на чињеницу што је решење о исплати браниоца донето накнадно односно што нужни издаци нису исплаћени унапред, правилно поступио првостепени суд доносећи побијано решење у смислу одредбе члана 261. став 4. ЗКП-а. Ово тим пре ако се има у виду да је претходно првостепени суд у складу са одредбом члана 262. став 1. ЗКП-а донетом пресудом одлучио ко сноси трошкове, а затим и колико они износе, те обавезао окривљеног да их плати, и то како тужилаштву као органу поступка, тако и суду као органу поступка, за све трошкове чија је висина у тренутку пресуђења била позната, као што је одлучио и да ће посебно решење о висини осталих трошкова донети у смислу члана 262. став 2. ЗКП-а када се ти подаци прибаве.

Побијаним решењем, дакле, суд није одлучивао о праву браниоца по службеној дужности на наплату награде за одбрану окривљеног пред јавним тужиоцем, јер ће о трошковима у том делу одлучити јавни тужилац као орган поступка пред којим су ти трошкови и настали. Уосталом, заменик јавног тужиоца је у завршној речи на главном претресу од 30.03.2018. године и изјавио да задржава право да накнадно постави захтев за трошкове на име одбране окривљеног од стране браниоца по службеној дужности, уколико исти буду постављени, у ком случају ће се и дефинитивно одлучити решењем у смислу члана 262. став 2. ЗКП, о висини трошкова које треба да плати окривљени.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491 став 1 ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић